

Det kan jo se ud, som om det ikke er ret meget, der her er Tale om, og jeg skal indrømme, at i Forhold til de store Summer, der af Statskassen anvendes til Fremhjælp af andre Næringsbrug, f. Eks. Landbrug og Fiskeri, tager dette Beløb sig meget beskedent ud, men det forekommer mig, at det kun kan tjene Haandværkerne og de industridrivende til Ære, at man fra den Side med Nænsomhed stiller sine Krav til Statskassen. Og det, der her er begæret, er ogsaa at betragte som et Forsøg, som, hvis det lykkes, hvad jeg haaber, mulig vil have til Følge, at Bevillingen ved Lovgivningsmagts Velvillie senere bliver forøget.

Det maa maaske være mig tilladt i denne Forbindelse at rette en Anmodning til Regeringen om, at den hurtigst muligt vil søge at iværksætte de Byggeforanstaltninger, hvortil der paa denne Finanslov, og maaske ogsaa den forrige, er givet Bevilling. Der er for Tiden en stærk Arbejdsløshed, navnlig i Byggefagene, og jeg tror, det vilde hjælpe i høj Grad paa dette Forhold, om Staten i den nærmeste Tid vilde sætte forskellige af de omhandlede Foretagender i Gang. Det vilde være overordentlig glædeligt, om ogsaa Kristiansborg Slots Genopførelse snart kunde blive til noget. Jeg tror, at der er nogen Skuffelse over, at det trækker saa længe ud med denne Sags Iværksættelse. Det er nu omtrent 1½ Aar, siden Rigsdagen vedtog Loven om Slottets Genopførelse, men endnu har man ikke hørt noget synderligt til, hvad der er foretaget paa dette Omraade.

Jeg maa maaske med det samme gøre et Par andre Henstillinger. Det er jo overordentlig glædeligt, at Statsbanerne nu give et Overskud, men jeg vil dog advare imod, at det skulde blive Hovedøjemedet for Statsbanerne at tilvejebringe et saadant. Vi maa ikke glemme, at de ere og bør være et Middel til at fremhjelpe den almindelige Trafik til Støtte for Handel og Omsætning m. m., og at det derfor i mange Maader vil være uheldigt, hvis Sparesystemet skulde være det, der først og fremmest gjorde sig gældende. Jeg tænker nærmest paa, at man ikke i for høj Grad bør være karrig med Antallet af de løbende Tog. Jeg tror, at vi paa Fyn have Grund til at være mindre tilfredse med den Ordning, vi for Tiden have der. Navnlig er det for de allerfleste Fynboere en Ulempe, at man ikke paa en Dag kan gøre en Rejse til og fra Hovedstaden. Det er kun muligt for Odense og Nyborgs Be-

boere. Alle vi andre Fynboere kunne ikke, saaledes som Toggangen er nu, komme til Hovedstaden med et Hurtigtog før hen ad Aften. Der gaar et Tog fra Odense om Morgenen Kl. 5^{1/2}, og det passer i og for sig udmærket, idet man med det kan komme til København hen paa Formiddagen. Men det gaar fra Odense, inden de første Tog paa de lokale Baner, som der jo er mange af paa Fyn, og hvoraf de fleste udmunde i Odense, kunne naa denne By. Jeg vil henstille til den ærede Trafikminister, naar der bliver Tale om en Revision af Togplanen og en Udvidelse for Fyns Vedkommende, da at tage det her paapegede Forhold under velvillig Overvejelse.

Med Hensyn til Sikkerheden ved Jernbanekørselen var der vistnok tidligere en Bestemmelse om, at Publikum ikke selv maatte aabne Kupédørene, men at alene Konduktørerne maatte gøre det. Senere er denne Bestemmelse nok bleven hævet, thi nu kan Publikum, efter hvad jeg har erfaret, selv aabne Dørene. Jeg vil gøre opmærksom paa, at der derved kan opstaa en meget stor Fare for de rejsende. Det hænder nemlig, at der, efter at Konduktøren har lukket Døren, i allersidste Øjeblik kommer en rejsende til, som selv aabner den, men ikke bagefter lukker den forsvarligt. Naar Døren saa under Kørselen gaar op, ere Passagerer, som tilfældigvis komme til at læne sig mod den, udsatte for at falde ud og maaske at dræbes. Jeg vil henstille til den højtærede Trafikminister at tage ogsaa dette Spørgsmaal under Overvejelse.

Jeg har endnu en Henstilling at gøre til den højtærede Kultusminister. De offentlige Kunstsamlinger her i København gøre jo ganske vist en overordentlig Nytte, og man kan kun ønske, at de maatte gøre det i en endnu højere Grad. Det tror jeg vilde kunne ske, hvis de vare aabne i endnu længere Tid hver Dag, end Tilfældet allerede er. Navnlig vil jeg henstille til den højtærede Minister, om det ikke var muligt, at i hvert Fald enkelte af disse Kunstsamlinger kunde holdes aabne i nogle Aftentimer.

Saa er der et andet Forhold, som jeg ligeledes vil bede den højtærede Minister om at tage under Overvejelse; det er dette, om der ikke paa de forskellige Kunstværker kunde anbringes en Plade med de Oplysninger, som man ellers er nødt til at søge i Katalogerne; der er mange besøgende, som ikke købe Kataloger, ikke have Raad til det, og det tager i alt Fald Tid